

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl. br. P-1768/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu tog suda Andrei Krstanović Čada kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Mire Musa iz Zagreba, Dubrava 120, OIB: 35280334081, zastupanog po punomoćniku Mari Ogresta, odvjetniku iz ZOU Boženka Mostarčić i Maro Ogresta u Zagrebu, protiv tuženika OTP banka d.d. Split, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, zastupanog po punomoćniku Vedranu Kopiloviću, odvjetniku iz OD Žurić i Partneri u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane dana 1. srpnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 10. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I Utvrđuju se ništetnim:

- članak 8. Ugovora o kreditu broj: 71643/05, sklopljenog dana 2. veljače 2005. između tužitelja Mire Muse i HVB Splitske banke d.d., kao i članak 13.1. istog ugovora, u dijelu u kojem je određeno da se za prijevremenu otplatu kredita plaća naknada određena aktom tuženika,

- članak 5. Ugovora o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama broj: 080418152218 HI, sklopljenog dana 16. travnja 2008. između tužitelja Mire Muse i tuženika OTP banka d.d.

II Nalaže se tuženiku OTP banka d.d. Split, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, da isplati tužitelju Miri Musa iz Zagreba, Dubrava 120, OIB: 35280334081, iznos od 2.998,21 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom kako slijedi:

- na iznos od 132,72 EUR od 8. veljače 2005. pa do isplate,
- na iznos od 1.916,94 EUR od 8. svibnja 2008. pa do isplate,
- na iznos od 948,55 EUR od 10. svibnja 2008. pa do isplate,

po stopi određenoj odredbom čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate za razdoblje do 31. prosinca 2007., za razdoblje od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg

polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 938,20 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. srpnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 2.2.2005. sklopio sa pravnim prednikom tuženika ugovor o kreditu prema kojem mu je kao korisniku kredita odobren kredit za kupnju stana u iznosu od 26.709,36 EUR, te dana 16.4.2008. sa tuženikom ugovor 2 kojim mu je odobren hipotekarni kredit u iznosu od 100.000,00 EUR. Odredbom čl. 8. ugovora od 2.2.2005. utvrđena je naknada za obradu zahtjeva za kredit u visini od 1 % od iznosa kredita, a čl. 13. ugovora uvjeti kod prijevremene otplate kredita. Također, čl. 5. Ugovora 2 od 16.4.2008. utvrđena je ulazna naknada od 1,99 % od iznosa kredita. Tužitelj smatra da su predmetne odredbe nepoštene sukladno odredbama čl. 81. i 82. Zakona o zaštiti potrošača, jer su unaprijed formulirane u tipskom ugovoru, a tužitelj nije mogao utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno da se radi o odredbi o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo. Tuženik je naplatio tužitelju ulaznu naknadu za obradu zahtjeva za kredit po oba ugovora, te izlaznu naknadu po prvom ugovoru. Stoga tužitelj smatra da su predmetne ugovorne odredbe i nišetne sukladno odredbi čl. 270. ZOO-a, pa tužbenim zahtjevom potražuje utvrđenje nišetnosti odredbi ugovora o kreditu, isplatu iznosa od 2.998,21 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, uz naknadu troškova parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, te ističe da predmetne odredbe ugovora o kreditu ne podliježe testu nepoštenosti. Podredno, tuženik ističe i prigovor zastare.

3. Sud je u dokaznom postupku saslušao tužitelja kao stranku, te izvršio uvid u ugovor o kreditu od 2.2.2005. (list 7-13 spisa), ugovor o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama od 16.4.2008. (list 14-24 spisa), potvrdu banke od 3.3.2026. (list 25 spisa) i opis računa (list 26-27 spisa).

4. Na temelju provedenog dokaznog postupka, cijeneći sve provedene dokaze sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23-dalje ZPP) u njihovoj ukupnosti i svaki zasebno, ovaj sud smatra tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovanim.

5. Među strankama nije sporno postojanje 2 ugovora o kredita od 2.2.2005. i 16.4.2008., te da je tužitelju po prvom ugovoru naplaćena naknada za obradu kredita i naknada za prijevremeno zatvaranje kredita, te po drugom ugovoru naknada za obradu kredita. Također, niti visina zahtjeva nije sporna.

6. Sporno je u ovom predmetu je su li ugovorne odredbe iz ugovora o kreditu o naplati naknade za obradu zahtjeva za kredit i izlaznoj naknadi ništetne.

7. Na okolnost utvrđenja spornih činjenica sud je saslušao tužitelja kao stranku.

8. Tužitelj saslušan kao stranka u svom iskazu u bitnom naveo je da je u konkretnom slučaju podignuo 2 kredita radi kupnje stana u Zagrebu, Vukomerec 30, kredite je otplatio, dok je predmetni stan prodao 2019. Stan je koristio isključivo za potrebe svoje obitelji, nikada ga nije iznajmljivao. Ugovori o kreditu su bili unaprijed pripremljeni, tipski, te on u svakom slučaju nije mogao utjecati na pojedine odredbe ugovora. Točno je da su mu prilikom isplate kredita naplaćena ulazna naknada, te kod prijevremenog zatvaranja kredita i izlazna naknada. Njemu nitko nije objasnio u čemu se sastoje troškovi ulazne i izlazne naknade. Sud je prihvatio iskaz tužitelja, kao životan i logičan.

9. Sud u svakom slučaju smatra da se u vezi spornih odredbi ugovora o kreditu u vezi naknade za obradu kredita i zatvaranje kredita nije moglo posebno pregovarati, tim više što su sporne odredbe kojom se potrošaču nameće obveza plaćanja ulazne i izlazne naknade bile sastavni dio tipskog ugovora koje su banke sklapale sa potrošačima.

10. Odredbama čl. 81. st. 1. i 2. i čl. 82. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) koji je vrijedio u vrijeme sklapanja ugovora, propisano je kako ugovorna odredba po kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

11. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te stoga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

12. Predmetne ugovore o kreditu valja sagledati i u smislu Općih uvjeta ugovora kredita kako je to određeno čl. 295. i čl. 296. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08 i 125/11-dalje ZOO-a), jer se radi o ugovorima unaprijed sastavljenim za veći broj ugovora koje jedna ugovorna strana (sastavljač) predlaže drugoj ugovornoj strani ugovor po principu uzmi ili ostavi.

13. Tužitelj sve da mu je i bila pružena prilika da išta kaže o predmetnom ugovoru ne bi mogao postići da se bilo što u predmetnom ugovoru mijenja. Takvi ugovori su tipski ili adhezijski ugovori, a takvi ugovori su ništetni ukoliko su sastavljeni suprotno načelu savjesnosti i poštenja i prouzrokuju očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama strana na štetu suugovaratelja, sastavljača ili ugrožavanja postizanja svrhe sklopljenog ugovora. Također, i odredbom čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ od 5.4.1993. propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra nepoštenom ako je u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzročila znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlima iz ugovora. Prema odredbi čl. 5. Direktive u

slučaju ugovora u kojem se potrošaču odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo. Stoga je tuženik nezakonito i nepošteno primjenjivao i ugovorne odredbe o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva i za prijevremenu otplatu kredita, a na koji način je doveo tužitelja u neravnopravan položaj u kojem isti nije mogao utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno o kojoj ugovornoj odredbi se nije pojedinačno pregovaralo sa tužiteljem, a tuženik suprotno sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a nije dokazao, odnosno nije dokazao šta obuhvaćaju troškovi naplaćene ulazne i izlazne naknade.

14. Mišljenje je suda da su odredbe o ulaznoj i izlaznoj naknadi prouzročile značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a tužitelj je u konkretnom slučaju bio potrošač, te su stoga ove odredbe neodređene ili neodredive, te posljedično ništete sukladno odredbi čl. 270. st. 1. ZOO-a.

15. Slijedom navedenog sud je predmetne ugovorne odredbe iz čl. 8. ugovora o kreditu od 2.2.2005. o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva i čl. 13. ugovora o kreditu od 2.2.2005. koja uvjetuje uvjete kod prijevremene otplate kredita, te čl. 5. ugovora o kreditu od 16.4.2008. o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva utvrdio ništetnim, te je u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev i obvezao tuženika da vrati tužitelju ono što je primio na temelju ništete ugovorne odredbe u smislu odredbe čl. 323. st. 1. ZOO-a, odnosno na isplatu iznosa kako slijedi:

- prema ugovoru o kreditu od 2.2.2005. iznosa od 132,72 EUR (ulazna naknada) i iznosa od 948,55 EUR (izlazna naknada),
- prema ugovoru o kreditu od 16.4.2008. iznosa od 1.916,94 EUR (ulazna naknada), ili ukupno iznosa od 2.998,21 EUR.

16. Pri tome valja reći i da prigovor zastare nije osnovan, jer se u konkretnom slučaju radi o restitucijskom zahtjevu tužitelja da mu tuženik vrati ono što je neosnovano stekao temeljem ništete ugovora, a kojem prethodi utvrđenje ništete sporne odredbe ugovora, radi čega zastara još nije niti počela teći (pravno shvaćanje Građanskog odjela VSRH od 30.1.2020.).

17. Na dosuđeni iznose naknada tužitelju je priznata zakonska zatezna kamata od dana plaćanja predmetnih naknada, a kako to tužitelj osnovano i potražuje:

- na iznos od 132,72 EUR od 8. veljače 2005. pa do isplate,
- na iznos od 1.916,94 EUR od 8. svibnja 2008. pa do isplate,
- na iznos od 948,55 EUR od 10. svibnja 2008. pa do isplate.

18. Kamatna stopa određena je po stopi određenoj odredbom čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate za razdoblje do 31. prosinca 2007., za razdoblje od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka prema čl. 29. st. 2. i st. 8. Zakona o obveznim odnosima, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

sukladno čl. 2. Zakona o izmjeni ZOO-a ("Narodne novine" br. 114/22) i Uredbi o izmjeni ZOO-a ("Narodne novine" br. 156/22), a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama ZOO-a ("Narodne novine" br. 155/23).

19. Odluka o trošku tužitelja temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, te čl. 151. st. 3. ZPP-a Tužitelju su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku sukladno vrijednosti predmeta spora (2.998,21 EUR) i važećoj OT. Tako je tužitelju priznat trošak sastava tužbe, sastava podneska od 13.5.2026. i pristupa na ročište od 1.7.2026. od po 200,00 EUR, ili ukupno 600,00 EUR. Na ovaj iznos priložen je PDV od 25 % od 150,00 EUR ili ukupno 750,00 EUR. Tužitelju su priznate i sudske pristojbe na tužbu od 38,22 EUR i na presudu od 149,98 EUR, ili ukupno 938,20 EUR.

U Zagrebu, 10. srpnja 2026.

S U D A C:
Andrea Krstanović Čada

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpovjeka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda pisano u 4 primjerka.

DNA:

punomoćniku tužitelja
punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088a-9418d**

Kontrolni broj: **039b0-37864-6a39b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.